

30 років Незалежності України

ТИ У МЕНЕ ЄДИНА!

24 серпня 1991 року відбулося відновлення державної незалежності України, що увінчало тривалий шлях нашого народу до самостійності. В основу відзначення 30-ї річниці ми закладаємо ідею тяглості та спадкоємності державотворчих традицій України. Проголошення незалежності – логічне завершення українського державотворення. Відзначаючи 30-ту річницю ухвалення Акта проголошення незалежності України, ми говоримо про тисячолітню історію нашої державності. Слід вшанувати всі попередні етапи – Русь, Галицько-Волинське князівство, Велике Князівство Литовське, Українську козацьку державу, українські державні утворення початку ХХ століття. Від них сучасна Україна успадкувала традиції державності. Вперше у ХХ столітті Україна незалежність проголосила 22 січня 1918 року. Після того ми декілька разів втрачали волю через Зовнішню агресію та внутрішні чвари. Тому маємо вчитися на помилках попередників і пам'ятати, що національна єдність є обов'язковою умовою збереження державності. Наша сила в соборності, в здатності знаходити спільну мову і спільно протистояти ворожим силам. Відновлення незалежності України у 1991 році відіграло вирішальну роль у розвалі СРСР та ліквідації комуністичної імперії. Століття бездержавності коштували нашому народові неймовірних жертв. Лише у ХХ столітті внаслідок Голодомору, Голокосту, державного терору, депортацій та воєн загинули

мільйони українців. Маємо пам'ятати, що лише сильна власна держава є гарантією неповторення подібних трагедій. Незалежність для українців – це передусім нові можливості та торжество прав людини. Боротьба за незалежність триває й нині. Українці змушені захищати від агресії територіальну цілісність і суверенітет своєї держави. Це боротьба не лише за людей і територію, а й за право бути собою, самим вирішувати, як жити і яке майбутнє обирати. Сильна та вільна українська держава, активне й відповідальне громадянське суспільство та потужні збройні сили – це те, що гарантує всім українцям гідне майбутнє. 30-річчя незалежної України – чудова нагода для добрих справ заради рідної країни: створювати об'єкти інфраструктури і публічні простори, парки, сквери, музеї, театри, розпочинати соціальні та мистецькі проекти й започатковувати різноманітні ініціативи, направлені на спільне благо. Роки незалежності продемонстрували світу, що Україна відбулася як держава, здатна утверджувати демократичні цінності, відстоювати свободу, гідність та розмаїття, захищати свій суверенітет і цілісність. Нам вдалося побудувати толерантне суспільство, в якому знаходять спільну мову та взаємну повагу різні етнічні, релігійні, соціальні групи. Гасло цього річного відзначення річниці незалежності України: "Ти у мене єдина".

«Вчись берегти підлеглих і виживати»

З лейтенантом Юрієм Івкіним зустрічаємося на інструкторсько-методичних зборах молодих офіцерів, які цьогоріч закінчили військові виші й поповнили одну з бригад, яка нині виконує бойові завдання в районі проведення ООС.

Юрій народився й виріс на Луганщині. Тому, між іншим, розмова заходить і про мотиви його рішення стати офіцером.

— Юрію, — запитую у хлопця, — багато хто вважає, буцімто значна частина населення твого рідного регіону налаштована проросійськи й ненавидить українських військових...

— Це хибна думка, особливо — через вісім років війни з агресором. Звісно, так званих ватників у нас, на жаль, вистачає. Але, приміром, у моєму райцентрі, це я знаю напевне, таких одиниці.

— Твій тато — військовий пенсіонер, учасник АТО і ООС. Чи не це стало першопричиною того, що ти продовжив родинну військову династію?

— Мабуть, будете здивовані. Бо загорівся я стати військовим ще юнаком, коли у 2014-му побачив, як мої односельці ставали в черги у військкомат, щоби їх мобілізували. Вони йшли на війну не задля грошей чи пільг. Йшли боронити від чужинців землю, яку люблять... До речі, у військовій академії разом зі мною навчалося чимало земляків.

— Батько щось розповідав про війну?

— Анічого! Сказав лише: «Все побачиш сам.

Учись тільки добре, щоб

підлеглих зберегти й самому вижити».

Я дослухався до тата. Академію закінчив із червоним дипломом, отримав право самостійно визначити місце подальшої служби. Тому обрав одну з найбільш бойових у нашому війську бригад, у якій курсантом стажувався.

— Ти тримаєшся дуже впевнено...

— Мабуть — завдяки викладачам, які нас вчили і нещадно «ганяли» по бойових дисциплінах. Більшість з них має серйозний досвід командування підрозділами на війні. І будь-яку тактичну або іншу тему після теоретичної частини для нас завжди розбирали на реальних прикладах і, як правило, із власної практики...

За матеріалами Армія інформ

«Мій бойовий подвиг — це заслуга всього екіпажу»

У лютому 2015-го Василь Божок на псевдо «Кулак» у районі Дебальцевого знищив в одному бою одразу три російські танки. Це дало змогу забезпечити відхід батальйону десантників. За цей героїчний бій Василь Божок нагороджений «Золотою Зіркою» Героя України.

— На початку лютого наша танкова рота була придана для вогневої підтримки підрозділів 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади, які тримали оборону на Дебальцівському плацдармі. Мій екіпаж перевели на інший танк для підкріплення. Із завдання вони не повернулися, хлопці зазнали контузії. Їх відправили до шпиталю, мені ж наказали формувати нову команду. На танк «Удав», з яким ми потім витримали найбільші випробування, одразу попросився механік-водій — хлопець з мого взводу, — розповідає Василь Божок.

Зранку 12 лютого командування поставило танкістам нове бойове завдання — вийти в район селища Логвинове й зайняти оборону. Згодом стало відомо, що там уже був ворог.

Ведучи влучний вогонь з усього озброєння і вдало маневруючи, екіпаж вибивав бойовиків із займаних позицій, а воїни-десантники 79-ї окремої аеромобільної бригади та піхотинці 30-ї ОМБр зачищали визволені укріплення. Тоді терористи зазнали значних втрат у живій силі й техніці. Після важкого бою танкісти отримали новий бойовий наказ. Екіпаж Т-64 мав вийти за селище, замаскуватись у лісосмузі й не допустити пересування нею ворожої бронетехніки.

— Комбат десанників із позивним «Майк» попросив зайняти позицію за 300–400 метрів від лісосмузи й повідомив, що з боку Вуглегірська йдуть російські танки, — пригадує «Кулак». — Немов шостим чуттям відчув, що наступний бій буде важким.

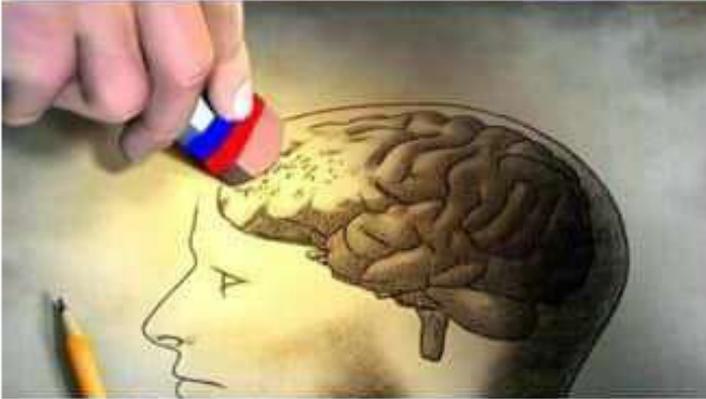
Майже одразу Василь помітив три російські Т-72. Спіймавши один з них у приціл, лейтенант здійснив перший постріл.

Від вибуху у ворога здетонував боєкомплект та відірвало башту. Далі «Удав» почав відходити назад, продовжуючи вести вогонь. Завдяки помилці ворога, який вчасно не зорієнтувався, звідки йому «прилітає», бойовій машині Василя Божка вдалося схватитися за двома підбитими БМП. Офіцер знищив ще один ворожий Т-72.

Третя «сімдесятдвійка» виїхала з ґрунтової дороги на трасу й почала рухатися до нашого схованого танка. Переїжджаючи через місток річки, ворожий танк повернувся кормою до «Удава». Постріл — і бойова машина ворога спалахнула. Нині Народний Герой України, лицар ордена «Богдана Хмельницького» майор Василь Божок служить начальником штабу батальйону 92-ї окремої механізованої бригади.

За матеріалами Армія інформ

Чому неоімперська ідеологія «руського мира» зазнала поразки в Україні

Автокефалія як удар по «духовних скрепах» Кремля

Другою основою доктрини «руського мира» є Російська православна церква. Як відомо, свого часу чимало священників Московського патріархату в Україні спровокували скандали, відмовляючись правити службу на похоронах загиблих солдатів та відкидаючи заклики вшанувати захисників України. Попри те, що РПЦ залишається помітною силою в українському житті, вона наразі не настільки впливова, як колись. Провідну роль об'єднання суспільства в плюралістичній Україні нині виконує Православна церква України (ПЦУ), якій даровано Томос (канонічне визнання) Вселенським патріархом Варфоломієм. І це другий удар по кремлівській ідеології «руського мира», цього разу в духовній царині.

Провідна громадська думка: «Геть від Москви!»

До агресії на сході України негативні погляди щодо Росії не були особливо поширеними серед українців, за винятком західних областей України. Однак, з початку бойових дій в усіх регіонах країни ці позиції популяризувалися зі значною перевагою тези «Геть від Москви!» І про це засвідчили не тільки українські, а й російські соціологічні дослідження. Так, згідно з даними Київського міжнародного інституту соціології та російського «Левада-центру» станом на лютий 2021-го, кількість українців, які зберігають позитивні погляди щодо Росії, впала з приблизно 80% до рекордно низьких 40%. Це — результат російської агресії, несприйняття ідеології Кремля і української самоідентифікації, що зростає, як окремої нації. Окрім цього, виросло покоління молодих українців, які не мають ностальгії про радянське минуле, а знають Росію насамперед як країну-агресора.

Незалежно від майбутнього розвитку подій, зокрема щодо примирення, війна між двома країнами стала тією подією, яка назавжди змінила російсько-українські відносини.

За матеріалами Армія інформ

З перемогою Революції гідності, аби не втратити України, Росія розв'язала проти нас гібридну війну, яку веде вже восьмий рік. Унаслідок агресії «старшого брата» втрачено Крим, частину території Донецької й Луганської областей. Водночас російський вплив на Україну впав до історичного мінімуму. І це стало цілковитою поразкою фейкової ідеології «руського мира», яку так агресивно та масштабно намагався нав'язати нам неоімперський режим Путіна. Проаналізуємо складові російського провалу.

Мовний чинник української державності

«Русский мир» там, де говорять російською, неодноразово повторював Володимир Путін. І ці слова сприймалися як щось метафоричне, аж допоки «для захисту російськомовних» (дарма що без їхньої згоди) Москва не ввела в Україну війська. Спочатку — у Крим, а потім і на схід України. Розпочалась гібридна війна, яка коштувала нам десятки тисяч життів.

Стало очевидним, що мовним питанням легковажити не припустимо. Ухваливши новий закон «Про забезпечення функціонування української мови як державної», Україна однозначно підтримала статус української мови, виключивши будь-які обмеження щодо офіційної російської на регіональному рівні.

Запроваджено квоти вживання української на радіо й телебаченні, обов'язкове її використання в закладах освіти, сфері торгівлі та обслуговування населення.

Які реакції на щеплення є нормальними?

**ЯК ВАШ
ОРГАНІЗМ
РЕАГУЄ НА
ЩЕПЛЕННЯ
ВІД COVID-19?**

Федор Лапін

Доктор медичких наук
з спеціальності «Імунологія»
в Інституті медицини обслуговування

Пояснює у відеоблозі лікар-
імунолог Федор Лапін

Не варто хвилюватися, якщо після вакцинації у вас з'явилося: почервоніння, біль, набряк у місці ін'єкції, лихоманка чи озноб, головний біль, біль у м'язах чи суглобах, біль у животі, нудота, втомлюваність, сонливість чи безсоння, запаморочення.

Це нормальні реакції, які минають за кілька днів. Якщо такі симптоми не минули або ви відчуваєте погіршення самопочуття, зверніться до сімейного лікаря.

Вакцинація від COVID-19 запобігає тяжкому перебігу хвороби й госпіталізації та рятує ваше життя!

Відео дивись тут

Тактичний блокнот став одним з переможців серед інноваційних проєктів «Sikorsky Challenge 2021: Україна і світ»

Оголошено переможців Конкурсу інноваційних проєктів «Sikorsky Challenge 2021: Україна і світ». Серед лідерів X Фестивалю інноваційних проєктів у секції «Оборона і безпека» перше місце посіла розробка Владислава Рибки.

Варто зазначити, що тактичні блокноти Esorubook tactical уже випробувані у військах та отримали схвальні відгуки користувачів. А незадовго до старту цьогорічного фестивалю ФОП «Рибка В.С.» став переможцем відкритого тендеру у відкритій системі публічних закупівель ProZorro, виборовши своє перше замовлення від державного замовника — на партію тактичних блокнотів екіпажа танка для ДП «Харківський бронетанковий завод».

Нагадаємо, що блокнот призначений для багаторазового, довгострокового використання у складних погодних умовах. Його виготовлено з полімерних композитних матеріалів, які мають високу зносостійкість. При цьому термін перебування у воді необмежений, а нанесені контури на аркушах стійкі до абразивного й хімічного впливу під час використання. Застосовують блокнот для оперативних записів олівцями. Записи видаляють gumкою, а в польових умовах за відсутності gumки — вологим піском чи ґрунтом з подальшим промиванням водою.

За матеріалами Армія inform

«Обережно кібершахраї»

«Обережно кібершахраї»

Саме таку назву має освітній серіал, спрямований на підвищення обізнаності щодо убезпечення себе та близьких від кіберзлочинців.

У чотирьох серіях фахівці з питань кібербезпеки та кіберзахисту розказують, як вберегти свій телефон від злому та захистити свої дані, що робити, коли вкрали телефон чи випустили без вашого відома сім-картку, та як розпізнати шахраїв.

Всі епізоди серіалу можна подивитися на національному порталі з розвитку цифрової грамотності Дія.Цифрова освіта за посиланням яке розміщене внизу.

У фіналі кожної серії на глядачів очікує тест для закріплення матеріалу. Ті, хто успішно його складуть, отримають електронний сертифікат.

Серіал розроблений за співпраці Міністерства цифрової трансформації, Держспецзв'язку, Урядової команди реагування на комп'ютерні надзвичайні події України CERT-UA, парламентського Комітету з цифрової трансформації кіберполіції та Нацбанку за підтримки проєкту агентства з міжнародного розвитку США (USAID) «Кібербезпека критично важливої інфраструктури України».

Військовий оркестр США прибув до Києва

Військовий оркестр США прибув до Києва, щоб відзначити 30-ту річницю незалежності України

Більше дивись тут:

Історичний екскурс

Історичний екскурс початків сучасної Незалежності України

За матеріалами Армія inform

Більше дивись тут:

